

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ κ. ΕΠ. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ Σ.Ε.Ο.

Κύριε Υπουργέ,
Κύριε πρόεδρε της ΚΕΟΣΟΕ,
Κύριε πρόεδρε του ΕΘΙΑΓΕ,
Αγαπητοί φίλοι ερευνητές πάλι του ΕΘΙΑΓΕ,
Κύριοι διευθυντές του Υπουργείου Γεωργίας,
Αγαπητοί συνεταιριστές, αγαπητοί οινοποιοί και φίλοι,

Εκ μέρους του Συνδέσμου Ελληνικού Οίνου σας απευθύνω ένα θερμό χαιρετισμό κι εύχομαι καλή επιτυχία στο συνέδριο μας. Είναι ανάγκη, έστω και αυτή τη στιγμή να αναλάβουμε όλοι τις ευθύνες μας και να συμφωνήσουμε σε μια κοινή στρατηγική οργάνωσης του αμπελοοινικού κλάδου της πατρίδας μας. Δε θέλω να κινδυνολογήσω, ούτε θεωρώ ότι έχουμε καταστραφεί σαν αμπελοοινικός τομέας. Όμως ένα είναι σίγουρο, ότι δε τα έχουμε πάει καλά ή να το πω αλλιώς, θα μπορούσαμε να τα είχαμε πάει καλύτερα.

Τα γεγονότα και τα αποτελέσματα στον αμπελοοινικό κύκλο πέρα από τις προθέσεις όλων μας, που θεωρώ ότι είναι καλές, μας οδηγούν στο συμπέρασμα ότι προχωρούμε με αβέβαια βήματα, δεν έχουμε επεξεργασμένη και σίγουρη πορεία και είμαστε σαν κλάδος ο πιο υπανάπτυκτος στην Ευρώπη.

Ας δούμε όμως τη θέση μας για να μπορέσουμε να προχωρήσουμε παραπέρα πρέπει να δούμε τι είμαστε, ποιοί είμαστε, ας δούμε πρώτα πρώτα τι είναι ο ελληνικός αμπελώνας με δυο λόγια. Είμαστε μια χώρα με 700-800.000 στρέμματα αμπελώνων για οινοποιήσιμα σταφύλια και 150 περίπου οινοποιεία μικρά μεσαία μεγάλα που δημιουργούν το εμφιαλωμένο κρασί και οι συνεταιριστικές.

Αυτόν τον κλάδο τον διαπερνούν τα προβλήματα του αγροτικού τομέα της πατρίδας μας και ποιά είναι αυτά: η εγκατάλειψη και η αστυφιλία, ο μικρός κλήρος, η κακή οργάνωση του κράτους μας, τα προβλήματα της εκπαίδευσης, έλλειψη εφαρμοσμένης έρευνας, κατακερματισμένες πολιτικές στήριξης των εξαγωγών μας, αδυναμία εκσυγχρονισμού της νομοθεσίας μας όσο γρήγορα έπρεπε, μη πιστοποιημένο φυτωριακό υλικό, προβλήματα στη διακίνηση του ελληνικού κρασιού, παραοικονομία, χύμα κρασί, αποκλεισμός από το κράτος τα τελευταία οκτώ χρόνια από τις χρηματοδοτήσεις του 2^{ου} ΚΠΣ.

Από την άλλη μεριά είμαστε και ένα κομμάτι του ευρωπαϊκού αμπελώνα και επηρεαζόμαστε από τις πολιτικές μέσα στην Ευρώπη και για να χρησιμοποιήσω ένα όρο που λέει ο Βασίλης Κουρτάκης, λέει ότι είμαστε το 2% του αμπελώνα της Ευρώπης δηλαδή είμαστε μια μεγάλη ζαρτινέρα αμπελώνων σε σχέση με την Ευρώπη.

- «Οι πολιτικές βέβαια της Ευρώπης στον τομέα του κρασιού αντικατοπτρίζουν την αντίθεση Βορρά-Νότου και την πολιτική των ισχυρών χωρών του Βορρά που προστατεύουν τα προϊόντα τους και τα συμφέροντα τους και τα συμφέροντα των

μεγάλων και οργανωμένων αγροτικών εκμεταλλεύσεων», θα μας τα πει πιθανόν και ο κ. Castany σήμερα ή αύριο.

Βέβαια γίνονται μάχες μέσα στην Ε.Ε. αλλά δυστυχώς τα προϊόντα του Νότου και ιδιαίτερα το κρασί δεν πάει πολύ καλά. Αυτή είναι η κατάσταση και πρέπει να την παραδεχθούμε κι από κει να ξεκινήσουμε παραπέρα. Είμαστε όμως σήμερα μετά από τις συμφωνίες της GATT, είμαστε και ένας παγκόσμιος αμπελώνας, είμαστε κομμάτι και επηρεαζόμαστε από τον παγκόσμιο αμπελώνα και εδώ δεν είμαστε πια ζαρντινιέρα, είμαστε η γλάστρα του παγκόσμιου αμπελώνα, είμαστε κάτω από το 0.8% και τι γίνεται σε αυτή την ιστορία; Μέσα από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου κυριαρχούν οι λογικές που ο αμπελουργικός κλάδος, θέλουν να λειτουργεί μονοσήμαντα σαν μια οικονομική δραστηριότητα, έτσι τον βλέπουν.

Δεν τον βλέπουν όπως οι ευρωπαίοι και εμείς και οι ευρωπαίοι του Νότου, παρά σαν μια ανθρωποκεντρική πολυλειτουργική αειφόρο γεωργία που διασφαλίζει την ποιότητα, διασφαλίζει την υγιεινή, διασφαλίζει την ασφάλεια των τροφίμων, διασφαλίζει την προστασία του περιβάλλοντος, την απασχόληση, δίνει σημασία στις μειονεκτικές περιοχές, τις ορεινές και τα νησιά μας και βέβαια στηρίζει τα έθιμα και τον πολιτισμό μας. Οικονομική δραστηριότητα τον βλέπουν λες και διορθώνουν οποιοδήποτε άλλο ζήτημα.

Δε βλέπουν συνολικά την ύπαιθρο κι αυτή είναι η πραγματικότητα.

Υπάρχει και ένα άλλο ζήτημα, απέναντι στους περιορισμούς που βάζει η Ε.Ε. και στα προβλήματα της αμπελουργίας μέσα στην Ε.Ε. αλλά και μέσα στην ελληνική πραγματικότητα που είναι ακόμα πιο δύσκολη με όλα τα προβλήματα που υπάρχουν, όμως δε θα αναφερθώ σε αυτά.

- ✓ Υπάρχει μια ελεύθερη νομοθεσία στις τρίτες χώρες. Εγκαθίστανται βιομηχανικοί αμπελώνες τεράστιου μεγέθους. Δεν υπάρχει η σφιχτή νομοθεσία, υπάρχει μια πλήρης ελευθερία και από αυτή την κατάσταση τι προκύπτει;
- ✓ Υπάρχει μια διείσδυση, υπάρχουν κράτη που στηρίζουν και δεν υπάρχουν νόμοι που να απαγορεύουν τη στήριξη των προϊόντων, δίνουν δηλαδή τεράστια κονδύλια στις τρίτες χώρες για να στηρίξουν τα αμπελοοινικά τους προϊόντα και έρχεται σήμερα, εμείς είμαστε με δεμένα τα χέρια κι όλος ο ευρωπαϊκός χώρος και περισσότερο ο ελληνικός και πέρα το ότι μας παίρνουν αγορές παραδοσιακές σε όλο τον κόσμο, διεισδύουν και στην ευρωπαϊκή αγορά και για πρώτη φορά στην Αγγλία το 2000 έχουμε εισαγωγή 51% κρασί από τρίτες χώρες και 49% του ευρωπαϊκού. Μας έρχονται μέσα στην Ευρώπη.

Αυτή είναι η πραγματικότητα και πρέπει να συμφωνήσουμε ότι οι ποικιλίες και η επιλογή τους είναι σημαντικός παράγοντας ανάπτυξης του κλάδου. Θεωρώ ότι έχουμε απόψεις, τις έχουμε διατυπώσει, τις έχουμε γράψει, υπάρχουν άρθρα και θα τα καταθέσω στο τέλος. Έχουν αρθρογραφήσει πάρα πολλοί συνάδελφοι από το Σύνδεσμο Ελληνικού Οίνου και εμείς οι υπόλοιποι, άρα υπάρχουν καταγεγραμμένες απόψεις. Βέβαια ένα τελευταίο φρεσκάρισμα δεν είναι κακό γι αυτό πιστεύω ότι καλώς ήρθε κι αυτό το συνέδριο. Αλλά σήμερα πρέπει να κουβεντιάσουμε και να υπάρξει ένας διάλογος, όχι διάλογος κωφών, όχι διάλογος για αυτοϊκανοποίηση, όχι διάλογος για άλλοθι, αλλά διάλογος προσέγγισης των απόψεων και διάλογος που να

ακούει ο ένας τον άλλο, να μπορεί να δει τη θέση του άλλου, να την ακούσει σοβαρά, να την πλησιάσει.

Κι ακόμα θέλω να υπογραμμίσω ένα ακόμη σημείο, ότι ο κεντρικός πυλώνας προσπάθειας επιλογής ποικιλιών για τον ελληνικό αμπελώνα είναι ένα πράγμα, η γνώση της αγοράς. Είναι η αυτού εξοχότητα ο καταναλωτής. Είναι αυτός που θα μας επιλέξει το μπουκάλι από το ράφι και θέλω να καταλάβετε ότι σε ολόκληρο τον κόσμο, ακόμα και στην Ελλάδα, ο καταναλωτής βλέπει το πορτοφόλι του, βλέπει τη γεύση του, τον οδηγεί το γούστο του και δεν τον οδηγούν άλλα πράγματα. Θέλω να το νιώσουμε αυτό, εμείς οι οινοποιοί το έχουμε νιώσει στο πετσί μας αυτό, γιατί πουλάμε κρασί, γιατί τις ποικιλίες των αμπελιών τις επιλέγουμε, τα αμπέλια τα καλλιεργούμε, το αμπέλι το φτιάχνουμε, για να μπορέσουμε να το πουλήσουμε και αυτό το κρασί πρέπει να ικανοποιεί κάθε φορά τον καταναλωτή, τις ανάγκες του, όπως προσδιορίζονται κάθε φορά από την ίδια τη ζωή και να ξέρουμε ότι η ζωή και τα γούστα αλλάζουν. Πρέπει να αφουγκραζόμαστε την αγορά με ταχύτητα, όχι όταν χτυπάνε οι καμπάνες. Τότε έχει πεθάνει, αφουγκραζόμαστε όταν υπάρχουν ψίθυροι, πρέπει να τ'ακούμε και να αντιδρούμε με ταχύτητα ώστε να είμαστε έτοιμοι τη στιγμή που θα υπάρξει ανάγκη.

Τα μέλη του Συνδέσμου Ελληνικού Οίνου έχοντας επενδύσει τους κόπους μιας ζωής στους αμπελώνες και στα οινοποιεία τους. Έχοντας σε αντίξοες συνθήκες κερδίσει μάχες και εξασφαλίζοντας μέσα από το εμφιαλωμένο κρασί το εισόδημα των ελλήνων αμπελουργών και το μέλλον του ελληνικού κρασιού, θα καταθέσουν τις απόψεις τους και ζητούν απ' όλους σας, κράτος, οργανώσεις, αμπελουργούς, ινστιτούτα, πανεπιστήμιο, φορείς της Ε.Ε. ώστε να βοηθήσουν, κατανοώντας επειδή εμείς δίνουμε μάχες σε όλα τα επίπεδα, από το αμπέλι μέχρι την κατανάλωση, στην Ελλάδα και σε όλο τον κόσμο, παράγοντας εκατομμύρια φιάλες κρασιού, ξέρουμε καλά τι λέμε και είμαστε εμείς που θα πληρώσουμε πρώτα και κύρια ακριβά το όποιο λάθος μας, την όποια καθυστέρηση.

Παρακαλώ βοηθήστε όλοι να σπάσουμε τα δεσμά και τις αγκυλώσεις και να προχωρήσουμε σε ένα εκσυγχρονισμό του ελληνικού αμπελοοινοικού τομέα.

Δε μπορώ παρά να σημειώσω το τελευταίο οκτάμηνο, ένα χρόνο, μια κινητικότητα προς τη θετική κατεύθυνση του Υπουργείου Γεωργίας και των υπηρεσιών. Γίνονται φιλότιμες προσπάθειες από συγκεκριμένους ανθρώπους που προΐστανται των γραφείων Αμπέλου, Οίνου. Με προβλήματα προσωπικού, με προβλήματα σύνδεσης του κεντρικού Υπουργείου με τις Περιφερειακές Νομαρχιακές Διευθύνσεις Γεωργίας και βέβαια δε μπορώ να μη σημειώσω ακόμα το ότι το Υπουργείο και η Διεύθυνση Οίνου επιστράτευσε και παρακάλεσε την κ. Δραγώνα, την κ. Κουράκου, να υποστηρίξει τις ελληνικές θέσεις για το ετικετάρισμα στις Βρυξέλλες, είναι ζητήματα σημαντικά αυτά, ευχαριστώ και εκ μέρους του Συνδέσμου Ελληνικού Οίνου την κ. Δραγώνα Κουράκου γι αυτή της την προσπάθεια.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.